

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Ellen-visszaélések.

Pécs, 1897. január 21.

A nemzet bárója, a mi fenomenális miniszterelnökünk, tegnap ismét szónokolt, be akarta ezzel is bizonyítani azt az általa hangoztatott plátói tantételt, hogy a szónoklás veszedelmes dolog az államra, pedig az ő szónoklata legfőleg csak operetteszerű hatást gyakorolhat, amint hogy a tisztelt Ház nem is fogyott ki tegnap a zajos derűtségből az egész miniszterelnöki beszéd alatt.

Zokon eshetett nagyon Bánffy bárónak, hogy az a megfogyatkozott ellenzék felmerte panasznál a Házban azt a hallatlan irtóháborút, a melyben ő fokozott szónokdobokai erélylyel foglalta el a tért az ellenzékétől ott is, ahol különben az ellenzéki hangulat volt az uralkodó; — ezért szükségesnek tartotta a nyilvános mosakodást, csak hogy mosdóul tintát használt s ezzel olyan karrikaturává változtatta magát, hogy az eddigi harag és felháborodás egy pillanatra hangos hahotának engedett helyet ennek láttára.

Azon kezdte, hogy nem új dolog a választási visszaélések felpanaszolása az új országgyűlés elején, mert ő tudja az országgyűlési naplóból, hogy ez minden választás után megtörtént és már mintegy krónikus betegséggé változott, ami már

magában véve is elég ok lenne arra, hogy ezekre a panaszokra ne is reflektáljon.

Hát az igaz, hogy minden új országgyűlés megalakulásakor felhangzottak a panaszok a választási visszaélések miatt, de mit bizonyít ez? Mindenesetre azt, hogy a visszaélések a választásoknál általában nem új keletűek s maga Bánffy mutat rá ez állításával annak fényes bizonyítékára, amit az ellenzék már 30 éve hangoztat, hogy a kormánypárt mindig csak a választások meghamisításával volt képes megszerezni a többséget a maga részére. Nem a panaszok képeznek krónikus betegséget, hanem a visszaélések, a melyekről a panaszok szólnak, aminthogy a beteg embernél sem a jajgatás képezi a betegséget, hanem a szervezetnek ama zavarai, a melyek a panaszhangokat kisajtoló fájdalmat előidéznek.

De nem is ez esik zokon Bánffynak, hanem az, hogy ezuttal nagyobb mértékben történt a visszaélések felpanaszolása, a miből azt következteti, hogy ezuttal „nagyobb volt a küzdelem és nagyobbak voltak az ellen-visszaélések is.”

Ezért az új kifejezésért, amit Bánffy elkövetett, számoljon le az akadémiával, mi csak azzal a beismeréssel foglalkozunk, amely ebben a kifejezésben benne foglaltatik. Tehát a kormány részéről fokozott

küzdelem és az ellenzék részéről nagyobb „ellen-visszaélések” jellemezték Bánffy szerint a legutóbbi választási hadjáratot. Hogy miben állott Bánffy „küzdelme”, arra megfelel maga Bánffy az általa szörnyű ügyességgel faragott „ellen-visszaélések” szóval.

Ellen-visszaélésekről csak ott lehet szó, ahol visszaélések ellen kell védekezni, a mint hogy ellenérveket is csak érvek ellen lehet használni; az a küzdelem tehát, melyről maga Bánffy elismeri, hogy alatta erősebben tolyt, mint egyébkor, a saját szavainak logikája szerint is a visszaélések soha nem tapasztalt mértékben való alkalmazásában állott s mégis most csudálkozik, hogy a felhangzó panaszok keserűbbek, mint valaha voltak.

És mit emleget a nemes báró ellen-visszaélésként? Azt, hogy a felháborodott választók az egész országban két-három helyen türelmüket veszítve tettelegességre vetemedtek. Nos, mi nem ezen csudálkozunk, hanem azon, hogy az ilyen rendetlenkedések tömegesebben elő nem fordultak. Hiszen a hatalmi erőszakoskodások, a lélekvásár, a választási ügyeskedések néven ismert alávaló gázságok olyan tömegesen, olyan szemtelen cinizmussal rohanták meg a becsületes meggyőződést és rabolták meg a választópolgárok egész osztályainak legszentebb politikai és pol-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Az első összekoccanás.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Darvasné öngagsága ott állt a nagy tükörablak előtt és lenézett az utcára.

Eppen délre harangoztak, érdekes látványt nyújtott a különböző irányban, de egy cél felé siető tarka embervegyület.

Ott egy elkésett bejáróné szalad az ebédes kosarával. Az ablak alatt két hivataltos ur halad el beszélgetve, de mégis tiszteltül köszöntve öngagságát. Az átelleni üzletet zárják, siet a pénztáros kisasszony legelsőnek, az utcán huzva keztyűjét keskeny formás kezeckéire. Amott egy sereg polgárista leányka megy; oly vidáman kacagnak valami felett, szinte eikivánja az ember.

Végre jön az, kire öngagsága várt, gyorsan rebben el az ablaktól és elébe siet urának, a ki átöleli, homlekon csókolja, panaszkodik a nagy hideg ellen, miközben bundájától parkodik megszabadulni.

— Ugy édes Feri — szolt az asszonyka, hizelegve simítva végig ura fagyos arcát puha kacsóival, — azonnal utána nézek, kész-e már Borcsa az ebéddel.

Az izletes leves nemsokára az asztalon volt, Darvas közelebb huzta székét és hozzáfogott az elfogyasztáshoz.

— Mondjak e ujságot, szolt evés közben — Orlyék elhagyják a várost, Orly elhelyeztette magát.

— Ah! Nem táj egy kissé a szived hogy nem fogod latni régi ideálotat? Kacagá az asszonyka, tudod, mint vőlegény sokat meséltél a szép Flóráról.

— Ha fájna, ugy őt vettem volna el és nem téged, — mondta rá a férj visszatartó komolysággal.

— Jól van no, édes mackóm, csak nem fogsz talán neheztelni? Inkább én is mondok ujságot neked. Mukiéknál estély lesz, ép ma küldték a meghívót.

— Szép, szép, — dünyögte Darvas, — reményilem, nincs semmi hiányod a toilette kérdésben?

— De édes Feri, csak nem gondoltad, hogy a sárga, vagy rózsaszín ruhában elmegyek, a mit már oly sokszor láttak rajtam; a kék selyem bluz igen jól állna a szürke aljhoz, de azt meg ugy elrontotta a varrónő, hogy lehetetlen felhuznom, azért azt gondoltam, hogy egy bordó selyem bluz csináltatok, mily jól fog az nekem állani, — szolt hamiskás, tetszélgős taglejtéssel.

— Az én akaratommal nem fog most semmit csináltatni, szerintem egészen fölösleges Mukiéknál estélyére költekezni.

— Hát akartam én már valamit, ami fölösleges? — Kérdezte a nő a teljes meggyőződés és neheztelés hangján.

— Édes jó Istenem, még bizony elhi-

teti magával, vajjon kinek az akarata volt ez a roppant nagy lakás, holott nekünk három-négy szoba is elég volna.

— De tán a böles Diogenes példájára egy hordóban is ellakhatnánk?

— Már édes Milikém, hiába vagdalózol szavaiddal, a piros selyem bluz elmarad.

— Én meg haza utazom, a mamához. Legalább kikerülöm a találgatásokat, hogy miért nem jelentem meg az estélyen, mondta Darvasné keserves sirásban törve ki.

— Tessék, — felelte Darvas teljes flegmával, — de ne várd, hogy érted megyek, mert igen elvagyok foglalva, felöltötte bundáját és elment hazulról. Nem szeretem, ugymond, az érzékeny jeleneteket.

Öngagsága pedig ki tudja, meddig zokogott volna, mint egy elkényeztetett gyermek, ha a szobalány be nem lép és nem jelenti, hogy Nagyné öngagsága jön.

Darvasné iparkodott magát összeszedni, barátnője fogadására.

— Pá, kedves Milikém; tán csak nem sirtál? Szolt Nagyné, megütözéssel nézve barátnője arcába, kinek az utolsó könyecsepp még most is ott ragyogott szemében.

— Dehogy sirtam — nevetett Darvasné — roppant nagy náthám van, ennyi az egész; restelte a valót elmondani.

— Na, na, — fenyegette meg Nagyné uija hegyével — vigyázz, nehogy valami bajod legyen. Nagyon sajnálnám, ha nem jö-

gári jogait, hogy fel kellett lázadnia ennek láttára minden jobb érzésnek az emberben.

Elég dolguk volt az ellenzék vezető embereinek ezt a kormánypárti gyalázatoságok hatása alatt támadt erkölcsi felháborodást okos szóval hivatkozni a kellő korlátok közé szorítani, nehogy még fanatizálásra is lett volna szükség.

Persze, kormánypárti felfogás szerint az már fanatizálás-számba ment, a mikor az ellenzék vezetői a vesztegetések ellen az elvhűsége hivatkoztak s a vesztegetők és megvesztegetettek megvetésére buzdították hivatkozottakat, vagy a mikor a hatósági erőszakoskodásokat leplezték le s ezek ellen oltalmat ígértek a megtámadottaknak.

Jól tudta Bánffy, hogy az országra zúdítandó visszaéléseknek az erkölcsi közérzetre milyen felháborító hatása leend, s ennek az erkölcsi felháborodásnak az erőszakos elnyomása végett volt szüksége nemcsak a csendőrség, a honvédség, az országban levő közhadseregbeli helyőrségek mozgósítására, hanem még az osztrák ezredek segítségül hívására is.

Valóban szánalmas képét nyújtotta az ország egy ellenséges hadsereg által megszállt tartománynak akkor, a mikor jog és törvény szerint a népnek kellett volna ítéletet mondania a hatalom kezelői fölött. Hja, nagyok voltak a visszaélések, el volt tehát készülve azok főintéző mestere a nagy ellenviszállásokra; a jogtalan erőszakkal megrohant nemzet részéről erélyes önvédelemtől tartott: ezért kellett a szuronyerdő, hogy ez az önvédelem ne árthasson neki.

Mert azt már mégsem lehet túrni, hogy visszaélésre ellenviszállás, erőszakra erőszak legyen a felelet. Erőszakra pedig szükség volt, mert a kormánynak óriási népszerűsége mellett nem volt kilátás más-kép arra, hogy a többséget megszerezhesse, a népszerűség hiányát tehát szuronyal kellett pótolni.

hegnél el Mukiéék estélyére, — ápropo, mond csak, hogy fogsz öltözködni?

— Nem tudom — szolt Darvasné — még nem is beszéltem Ferivel.

— Az én férjem nem szól bele ilyesmibe, de nem is szeretném, ehhez már csak mi értünk, elég ha ők a pénzt adják — csövegte Nagyné vidáman — de édes galambkám, ne csinálj olyan arcot, mint a ki citromot szopogat, inkább jöjj zongorázz nekem egyet, csak azt az egyet, a mit én legjobban szeretek.

És Darvasné jól tudta azt az egyet, engedve vendége kérésének, zongorához ült, az pedig teljes érzéssel, kellemes csengő hangon énekelte utána hogy:

„Ha tudad, hogy nem szeretted,
Hálódba mért kerítettél?”

Szegény Darvasnének még soha sem fájt úgy semmi, mint most ez a dal, minden szó a szívébe szurt, hiszen úgy illik ő reá, világos, hogy őt sem szereti az ura.

Mikor magára maradt, megtiltotta a szobaleányának, hogy valakit bebocsásson, kényelmes buoirja langyos és illatos levegőjében átengedte magát képzelt boldogtalanságának, kedélyhangulata összeillett a fagyos, komor téli idővel. Mily szivtelenek, változékonyak ezek a férfiak, lelke elmerengett a közelmúlt felett. Férje boldog volt, ha néki örömet, vagy valami kedves meglepetést szerezhett és most hogy bánt vele egy bluz miatt, bezzeg nem volt most lelke, minde-

A Salamon - jubileum.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. január 21.

Gyönyörű, napsugaras téli idő kedvezett a jubileumnak, melynek alkalmából Pécsre jött ugyszólván az egész vármegye tanítóssága, a kik már a kora reggeli órákban sűrű csoportokban ellepték a város főbb utcáit. Reggel 8 óra tájban egymásután gyülekeztek a helybeli és vidéki tanítók és tanítónők a Mária-utcai polgári leányiskola épületében lévő torna-teremben. Ugy a polgári iskola, mint a belvárosi népiskola homlokzatára kitzették a nemzeti lobogót.

A kitűzött időben Reberics Imre, a baranyamegyei tanítótestület elnöke, megnyitotta az értekezletet, jelentést tett a gyűjtés eredményéről.

Ezután küldöttséget menesztettek az ünnepelt férjhez, meghívandó őt az ünnepélyes isteni tiszteletre. A küldöttség Repich Vince elnöke alatt Kosztolányi János, Pribék József és Schmidt Boldizsár tagokból állott.

A küldöttség a kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségében kereste föl Salamon Józsefet, a ki pontban 9 órakor a küldöttséggel együtt a belvárosi templomba indult.

A Te deum.

A belvárosi templom hajója, — őt a szentély is zsufolásig megtelt az ünneplő közönséggel. Igen soknak kellemes reminiscenciát okozott az újra való egyttlét abban a templomban, a hol mint zsenge ifjak dicsérték egy emberöltő előtt az Urat.

Az ünnepélyes szent misét Szautter Antal göröcsönyi plébános mondotta, a kinek Komáromy Pál és Szvacek Mihály, Salamon volt tanítványai, minisztráltak.

Az orgonát Eckhardt Antal képezdei zenetanító kezelte, körülvéve a kóruson a vidék legjobb hanggal rendelkező tanítóitól.

Örömkönyvek hullottak sokak szempilláiról, midőn a miséző pap pompás bariton hangján a Te Deumot intonálta, bizonyára az ünnepekre gondolva. Offertoriumkor betétül Schneider Istvánné az „Ave Maria”-t, urfelmutatás után pedig „Égben van a nyugalom” kezdetű gyönyörű dalt. Abt szerzeményét, adta elő a tőle megszokott kedves hanggal.

nem, drágaságom, most már nem a bluzt siratta, hanem férje bánásmódját, mily hidegen tudta őt kereséssel visszautasítani és mily közönyvel otthagyni.

Milyen boldog a Nagyné, miért nem beszélhet ő úgy, mint az, hiába, ő a legszerencsétlenebb asszony a világon és a legrosszabb, legpazarlóbb, tette utána, mintha bizony azt a sok drága szivart ingyen adnák, mit férjem uram elszív, meg azokat a drága ételeket, a miket készíteni kell a kedvéért, milyen sokba jön például a sonkás palacsinta, legkedvesebb eledele, no de várj csak, te haszontalan ember, nem egyhamar fog az asztalra kerülni.

Az ajtó halkán és bátortalanul felnyílik és beszél a szobaleány:

— Nagysága kezit csókolom . . .

— Mi az ismét? Nem megtiltottam, hogy háborgassanak?!

— Körner kereskedőtől a segéd van itt, — jelentette a szobaleány.

— Mit akar? Bocsássa be — parancsolá Darvasné meglepetten.

— A nagyságos ur küldte fel ezeket a bordó selymeket, hogy önagysága kegyeskednék közülök választani, — bókol a segéd.

— Megnézem azonnal — mondta Darvasné. — Felnyitotta az ajtót és kiszólt a konyhába:

— Borcsa! Sonkás palacsinta lesz vacsorára.

Scossa Erzsike.

A diszgyűlés.

A vármegye közgyűlési terme zsufolásig telt meg közönséggel, hasonlóképpen a karzat is, melyet tulnyomólag hölgyek töltöttek meg. Ott láttuk Löttke József kamarai elnököt, Krasznay Mihályt, az iskolaszék alelnökét, Hanny Gábor kanonokot, Boigár Kálmán anyakönyvi felügyelőt, Dischka Győző reáliskolai, Incedy Dénes gimnáziumi igazgatókat, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnököt, Rónaky Kálmán, Waniss Sándor, Preusz Adolf, Kondor Béla, Róna Béla, Zalay Mihály, Szautter Antal göröcsönyi plébános, Majorossy Imre polgármestert, Sável Kálmán törvényszéki elnököt, Perla Ármin főrabbit, Tróber Aladár, Kindl József, Szily László alispánt, Kószits Kamill főjegyzőt, Vaszary Gyula főkapitányt, Bokor Ferenc tanárt, Wiesner Rajmár bányaigazgatót, Eiser Jánost, Sável Kálmáné, Eiser Jánosné, Jobst Béláné, Wiesner Rajmárné, Johann Béláné, özv. Guttmanné, Dekleva Vilmosné, Hegedüs Imréné urhölgyeket és ezenkívül az összes helybeli, valamint legtöbb vidéki tanítót és tanítónőt.

Reberics Imre elnök megnyitván a gyűlést, felolvastatja Wlassich miniszter levelét, melyben sajnálattal jelenti, hogy akadályozása miatt nem vehet részt az ünnepségen.

Indítványára Salamon Józsefet az egyesület egyhangulag disztaggá választotta.

Ezután háromtagu küldöttséget menesztettek az ünnepeletre, a ki nemsokára zugó éljenzés közt a terembe érkezett s az elnök által üdvözöltetett.

Majd Kulcsár József mocsoládi tanító lépett elő s hatással szavalt a költeményét, melynek bevezetésével többen meggratulálták a szerzőt.

Schmidt Boldizsár bányatelepi igazgató ünnepi szónoklata következett ezután a ki érces, harsány hangon, kellő szónoki vervevel méltatta Salamon érdemeit. Nagy kár, hogy a különben sikerült beszéd tulságosan hosszú volt.

Salamon József válaszolt ezután meghatva, a legbensőbb köszönetét és örök háláját fejezve ki a szép ovációért. Beszédét a tanítókhoz adresszált azzal a jó tanácsával végezte, hogy óvják, őrizzék meg idealizmusukat, tartsák fenn az összetartás érzületét és a társulati szellemet. Szóló tanítónak érzi magát még ma is, tekintsek tehát családtagnak, a kihez bajaikban bizalommal fordulhatnak.

Hosszas éljenzés követte szavait, melynek lecsillapultával Schmidt Boldizsár a tanítók aláírásait tartalmazó disz-albumot adta át.

A küldöttségek üdvözlései következtek ezután a következő sorrendben:

1. Baranyamegye törvényhatósága nevében Kószits Kamill főjegyző üdvözölte a jubilanst.

2. Pécs város közönsége nevében Majorossy Imre polgármester.

3. Pécs város iskolaszéke levélben gratulált, melyet Borsy György jegyző olvasott föl.

4. A városi tanács szintén átíratot küldött.

5. A pécsi izr. iskolaszék és hitközség nevében Perls Ármin főrabbi.

6. A pécsi ipariskolai bizottság nevében Kindl József.

7. A pécsi r. k. tanítóképezde nevében Döbrössy Alajos igazgató.

8. A pécs-vidéki tanítónő egyesület nevében Futima Sarolta.

9. Az orsz. izr. tanító-egyesület nevében Klungenberg Jakab.

10. A pécsi kereskedelmi és polgári iskola nevében Kondor Béla igazgató.

11. A mohácsvidéki tanító-egyesület és az állami polgári iskola nevében Brand Ede igazgató.

12. A felső-baranyai ev. ref. tanító-egyesület nevében Szűts Dániel siklósi tanító.

13. A siklós-vidéki r. k. tanító egyesület nevében Kiss Vilmos villányi tanító.

14. A Baranyavár vidéki tanító egyesület nevében Stefán Péter dárdai tanító.

15. A mohács vidéki r. k. tanító egyesület nevében Kisszéli Andor mohácsi igazg. tanító.

16. A pécsi tanító egyesület nevében Szvacek Mihály.

17. A Sásd vidéki tanító egyesület nevében Klejn Mátyás felsőmindszenti tanító.

18. A Mecsek vidéki ág. ev. tanító egyesület nevében Rüll Károly kaposszekcsői tanító.

19. A németi esperesi kerület r. k. tanítóinak nevében Kletzl Gyula keszűi tanító.

20. A Pécsvárad-vidéki tanítók nevében Szondy Lajos perekei tanító.

21. A sz. lőrinci esperesség kath. tanítói nevében Herendi Kálmán.

Reberics elnök előterjeszté ezután, hogy a tanítók középiskolába járó gyermekei számára 3300 koronás ösztöndíjat gyűjtöttek, melyet a jubilans nevére „Salamon alapítvány” címén fognak kezelni.

Megható jelenettel záródott a diszgyűlés, midőn a volt igazgató és tanár, t. i. Szautter Antal, görcsönyi plébános, a tanítók atyja és az ünnepelt Salamon József összeültek. Egy szem se maradt szárazon láttára a kedves jelenetnek.

A bankett.

Egy órák lakomára gyűltek egybe az ünnepségen résztvett férfiak és hölgyek, mintegy kétszázán s beletelt egy jó félóra míg mindenki helyéhez jutott, s Farkas Sándor zenéje mellett kezdetét vette a tanítók lakomája, az asztalfőn az ünnepelttel, aki a polgármester és Szautter Antal közt ült, a három párhuzamosba ágazó asztal-csoport kellős közepén.

A pecsenyénél Salamon József mondott felköszöntőt a koronás királyra, a melyet a résztvevők állva hallgattak végig; utána Schmidt Boldizsár köszöntötte föl Wlassits minisztert, majd Reberics Imre az ünnepeltre ültette poharát.

Következett utána a nap kimagasító eseménye, Szautter Antal görcsönyi plébános tószta, a ki „Ágh Timót tanár urhoz, mint néhai Ágh János egykori tanítványának fiához szállott.” Reminiszcenciái, melyek során elmondotta, hogy ő a „schwabische Türkei”-ben Bonyhádon született, s több érdekes aperçu-i mindvégig lekötötték a hallgatóság figyelmét. Alig tudjuk elhatározni, mit bámuljunk jobban: a szónoknak nagy memóriáját, vagy pedig szellemességét, melylyel a Bach-korszak áldatlan viszonyait jellemezte. A Grünre, Bach, Bruck és Rauscher remondott szójátéka frenetikus tapsokra ragadta a hallgatóságot. Beszéde befejezésében volt tanítványát, kedvencét, tanártársát: Salamont éltette.

Szólottak még Repich Vince, Rozsits Sándor és mások s kedélyes poharazás közben még sokáig együtt maradt a társaság.

Majd az érkezett üdvözlő sürgönyöket, szám szerint 42-öt olvastak fel. Üdvözlő sürgönyöket küldtek: Kardos Kálmán, Stajevits János, Nagy Dezső budapesti ügyvédi kamara titkára, Német Lipót, dr. Jellasic, a csurgói tanítóképző, a délmagyarországi tanító egyesület, Lederer Ábrahám, Nádossy Kálmán, Halász tanfelügyelő, Tallián Dénes báró osztálytanácsos, Aidinger, Taray Andor közig. bíró, Wargha Lajos ügyvéd, Tóth József pestmegyei tanfelügyelő, Trixler mohácsi főszol. abíró, Uray Atala esperes és többen.

Lapunk zártakor a kedélyes mulatság még tetőpontján van és tovább folyik.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 21.

Salamon József

25 éves tanfelügyelői jubileumára.

Irta: Bodonyi Nándor

Zendülj dalom: légy hű s ne légy hízogó:
Légy tiszta, légy derült, szelid s vidám,
Miként az ég, ha nem borítja felhő,
Napfényes, enyhe szép tavasz-szakán;
Midőn dalával a pacsirta eljő
S bimbó mosolyg, virág nevet a fán.
Légy hű dalom, s ez légyen főerényed:
Szerényen üdvözöljed a szerényet.

Ki elvonultan a világ zajától
Tesz, munkal, fárad s épít nagy miven;
Betölt egy szép, nemes, szent hivatást jól;
Baj és viszály között megáll hiven;
Erényt megvéd; hibát, bünt nem palástol,
Habár muló babéron nem pihen:
Szerény körében mégis, oh, nagy az;
S nevének méltó emléket hagy az!

Üdvözlünk pályatárs, barát — s vezértünk
Letűnt évezredünk esthajnalán;
Az új elé nyugodtan s bizva nézünk,
Miglen te állsz kulturánk védfalán,
Mint éber őrszem; hön szeretve kérünk:
Virraszsz tovább, míg más szunyad talán!
Negyed-századja állsz ez őrhelyen —
S ki tudja: ránk mi vár, mily küzdelem?

Lét és nemlét — eldöntő küzdelem!
Midőn az ég s föld vitára kél;
Bőszült tusára száll a négy elem
S minden mi ég és föld határan él!
S elhangzik majd: velem vagy ellenem!
Álljon most utból félre, a ki fél...
Erényid akkor — okosság s szelidség —
A jobb ügyet célhoz bizton segítség.

Reméljük... im derül az ég fölöttünk:
Engesztelődnek már az istenek;
Van, ime van kegyeltjük is közöttünk —
Kiket eddig csupán gyűlöltünk!
Maradj soká velünk s Te járj előttünk,
Vezérszövétnékünk legyen neved.
Elszántan ekként mind egy célra törvén,
Jelszónk: „Hazánk jövője és a törvény!”

Üdvözlünk pályatárs, barát — s vezértünk
Letűnt évezredünk esthajnalán!
Jövők elé nyugodtan s bizva nézünk,
Hiszen Te állsz kulturánk védfalán
Mint éber őrszem! Hön szeretve kérünk;
Virraszsz tovább, míg más szunyad talán!
Negyed-századja állsz ez őrhelyen —
S készen talál, ha jó a küzdelem.

Naptrend 1897. január 22-én.

Naptár: péntek, jan. 22. — Róm. kath.:
Vince. — Prot.: Vince. — Gör.-kel.: (jan. 10)
Nizr. Gergelyt. — Zsidó: R. Chodes 19. — Nap
kél 7 óra 23 percek; nyugszik 4 óra 29 per-
cek. — Hold kél este 9 óra 11 percek; nyugszik
reggel 8 óra 52 percek.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok hideg; lég-
nyomás 752 — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint: hideg, száraz idő, éjjeli fagy
várható

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán dél-
előtt 10 órakor.

Színház: Salvini társulatának felléptül:
„Makrancos hölgy.”

— (A jövő vasárnapi thea-
uzsonna.) kétheti pihenés után, f. hó 24-én
(vasárnap) ismét rendez theauzsonnát a pé-
csi jótékony nőegylet saját helyiségében. A
theauzsonna programja ismét igen érdekes
lesz, a mennyiben Canki Mici k. a. és a
Zelesny nővérek énekszámokat adnak elő,
u. m. „Rose und Nachtigall,” és „O, wie

wunderschön ist die Frühlingszeit” című da-
lokat Abttól. Nikolics Benedek pedig
Gabányi egyik humoros monológját fogja
elzavarni.

— (Halálozás.) Keresz Szegi Ke-
rese Andor, Keresz Kálmán, sásdi járásbíró
fia, aki Budapesten a reform. főgimnázium VIII.
osztályának volt növendéke, az éjjel, egy évi
kinos és hosszas szenvedés után, életének
19-ik évében elhunyt. A korán jobblétre
szendertült ifju mellbeteg volt, s ez okozta
szomorú, de nem váratlan halálát. Ravatalát
Pécsett nagyanyja özv. Miltényi György-
né urnő házában (Ferenciek utca 9. sz. alatt)
állították fel s temetése onnan történik meg
holnap (pénteken) délután 3 órakor a budai
külvárosi temetőben. Az engesztelő szentmi-
sét f. hó 23-án délelőtt 9 órakor mutatják
be lelkiüdvéért a belvárosi plébánia temp-
lomban.

— (Polgári önszegélyző-egylet.)
Miután több oldalról felhangzott ama kíván-
ság, hogy Szigetváron egy második önszegélyző
egylet szövetkezet alakíttassék, ennek meg-
felelőleg a megalakult előkészítő bizottság
már ki is bocsájtotta a felhívást, melyben
tudatja a közönséggel, hogy „Polgári ön-
segélyző egylet szövetkezet Szigetvárott” cím
alatt demokratikus és humánus alapon új
egyletet alakítanak. Az egylet 10 kros heti
befizetésekkel öt évre alakul meg és a rész-
vények jegyzése már meg is kezdődött a
szigetvári ipartestület hivatalos helyiségében.

— (A pécsi Bicycle-Club) teg-
nap este 8 órakor tartotta a „Nádor”-ban
tiszttudító közgyűlését. A tisztújítás eredmé-
nye a következő: elnök lett Kiss József,
alelnök Koharits N. János, igazgató Kiss
Ernő, titkár ifj. Bedő Imre, másodtitkár ifj.
Fürst Gyula, szmenetparancsnokok Koharits
N. János és Weisz Dávid, pénztá-
ros Stein Oszkár, ellenőr Krausz Ede,
orvosok dr. Bokor Emil és dr. Waller-
stein B., ügyész Németh Gyula. Választ-
mányi tagok: Krasznay Miklós dr., Szigriszt
Lajos, Bedő Ferenc, Deutsch Zsigmond dr.,
Toldi Béla dr.; póttagok: Egerszeghy Kál-
mán és Pataky Vilmos; számvizsgálók Bittó
Béla és Fürst Lipót. A közgyűlés tudomásul
vette a klub múlt évi működéséről szóló tit-
kári jelentést és a pénztári kimutatást, s
végre elhatározták, hogy a klub belép a ma-
gyar kerékpáros szövetségbe. A közgyűlés
után lakoma következett.

— (A mohácsi jótékony nőegy-
let) saját pénztára javára február hó 1-én
Mohácson, a „Mohácsi Kaszinó-Egyesület”
helyiségében jótékonycélu thea-estélyt rendez.
Belépti-díjak: személyjegy 1 frt, családjegy
2 frt 50 kr. A jótékony adományként az
egyleti tagok által felajánlott ételeket, italo-
kat és frissítőket alólirt háziasszonyok fogják
mérsékelt áron kiszolgáltatni. Felülfizeté-
sek köszönettel fogadtatnak s ugy ezek,
mint egyéb hozzájárulások hirtapilag fognak
nyugtáztatni. Az estély kezdődik esti 8 óra-
kor. Margitai Péterné elnök. Boros Dezsőné,
Deutsch Károlyné, Kantz Adolfné, Klombauer
Antalné, Kovács Kálmánné, Kornhoffer Bé-
láné, Kugyeray Mariska, Neymayer Riza,
Wolf Zsigmondné és Vozinszky Alajosné
háziasszonyok. A meghívó jegyváltásra joga-

sit s másra át nem ruházható. Ha valaki tévedésből meghívót nem kapott, ki arra igényt tarthat, kérjük azért dr. Rüll Béla urhoz, mint az egyesület jegyzőjéhez fordulni.

— **(Dühös após.)** Szegény Panni János, ő se hitte volna, hogy úgy kerüljön vissza magános, aggott szüleihez Mohácsra, haló félen, vagy tán örök nyomorékon. — Boldogságot keresett, keserűséget nyert. Vőnek ment Nagyvátyra, Gödöllei János alig 16 évet betöltött szép lányát vevén el, a helyett, hogy a szülei házhoz vitt volna nőt. — Hjah! a szerencsét kergeti a szegény ember is. — Rá is talál néha-néha. Gödölleit mérgek kis embernek ismerik, ha megharagszik, még a lovát is harapdálja. Így harapdhatott meg a múlt héten a vejére, kit az istállóból a hajnali teendőtől kiltott. A gyerek bement a szobába keresett valami babrálni valót, egy kis székreült. A mérgek após bejövén újra folyt a vita, mire az megfogta a vő két lábát s ki akarta húzni a házból. A vő erre ellökte őt. Az se szólott többet, hanem a tálasról csak lekapta az éles disznóölő kést s egyenesen szívébe akart döfni. Az ifju önkéntelen karjával fedezte magát s így a széles kés a balkar felső izmán ment egészen keresztül. A bájos, hű nő a lánán ülve, kis gyermekét tartva nézte a szép jelenetet. Talán örült is neki, mert állítólag a vizsgáló bíró előtt ily szépen nyilatkozott volna: „ugy kell neki, mért nem enged az öregebbnek.“ Annyi tény, hogy nem segítettek, a szerencsétlen maga menekült a szomszédba, vérrel festve az utat, merre ment; ott ápolás alá vették, mert a sok vérvesztés folytán ajultan rogyott össze. A jó após orvosért se küldött. Azt mondta, dögödjön meg inkább a lova, mintsem befogja. Ez a falusi idyll. Itt tehetne Zola tanulmányokat. A szegény ifju most odabaza nyög élet és halál közt, ha életben marad is, alighanem nyomorék lesz. Csakugyan vadállat lakik az emberben sokszor.

— **(A karádi bíróválasztás.)** Karád, somogyvármegyei község tiszta függetlenségi lakossága most választja a bíróját, illetőleg csak választaná, ha a főszolgabíró azt meg nem akadályozná. A választás napja ugyanis már kétszer is ki volt tűzve, de Bernát főszolgabíró jelöltje egy szavazatot sem kapott, mindenki Hollósyt akarta bírónak s így a választást Bernát felfüggesztette. Aztán megrakatta a községet csendőrséggel, katonasággal s a mai napra tűzte ki a választást, immár a harmadikat. Hogy mi lesz az eredmény, arról nem lehetünk biztosak, de félek, hogy vérengzésre kerül a sor, mert a nép nem tágit Hollósy mellől, a kit viszont a főszolgabíró semmi áron nem akar. Az ingerültség nagy a községben s a választás veszedelmes lehet már azért is, mert szombaton lesz a jegyzőválasztás, s ha jogtalanság történt a néppel, úgy a megbántott nép a maga felfogása szerint fog igyekezni a megtorlásra is, az erőszak ellenében.

— **(A mohácsi takarékpénztár)** múlt évi üzleti forgalma a következő volt: részvénytőke 100.000 frt, tartalékok 12.033 frt 50 kr., betét 500.183 frt 76 kr., váltók 258.630 frt 25 krajcár, ebből visszleszámlálva 50.370 frt 14 kr., bekeblezett kötvé-

nyek 239.497 frt 57 krajcár, kötvények 194.210 frt 73 kr., összes vagyon 765.630 frt 43 kr., nyereség 18.705 frt 91 krajcár.

— **(Megrugdosott ember.)** Stiller Antal, somberek lakos, régi haragosa volt Millich Ferencnek. A napokban annyira megdühösödött reá, hogy behatolt a szobájába és ott rátámadván, a földre teperte s csizmáival megrugdosta s talán halálát okozza, ha a szomszédok ki nem veszik a kezéből. A mohácsi csendőrség előtt beismerete tettét a kegyetlen boszút álló ember és azok megtették ellene a feljelentést a bíróságnak.

— **(Le akarta harapni az ujját.)** Baumgartner Antal napszámos nagy ribilliót okozott tegnap este a „Mátyás Király“ borivójában. Összeveszett egy rongyszédővel és veszekedés közben bekapta annak három ujját a szájába, hogy leharapja. Ellenfele azonban egy hatalmas nyaklevessel rögtönösen megnyitkozásra bírta összeszorult álkapcáit, majd rendőri segítségért futott s a rendőrök be is invitálták a harapós embert a városházi társalgóba, hol magányos egyedülében aludta ki fejéből a mánort, mely a verekedésre s arra készítette, hogy ember-társát egyszerre három ujjától foszssa meg.

— **(Razzia.)** Rendőrségünk az éjjel ismét razzia-tartott s nem kevesebb, mint huszonegy hely és foglalkozás nélküli egyént szedett össze a különböző lebujokban. A tartóztatottak nagyrésze horvátországi mestermesterlegény, a kik munkakeresés, jobban mondva munkakerülés céljából keresték fel a várost. Most illetőségi helyükre fogják őket toloncolni.

— **(Mégmérgezett férj.)** Tegnap délelőtt egy ember járt-kelt a városháza folyosóján, a kinek arca feltűnt — buskomorságánál fogva — Selényi Antal rendőr biztosnak. Figyelmessé lett rá s délután ismét észrevette, hogy a városháza kapuja alatt áll s mintha magában töprenkednék valami nagy gond miatt. S mikor estefelé ismét csak ott látta, végre megszólította, hogy mit akar? Az ember, úgy látszik, éppen erre várt, mert határozott hangon válaszolta:

— Azt akarom, hogy tartóztasson le a biztos ur. Nagy bünt tudok s már nem viselhetem a lelkemen.

A rendőrbiztos megdöbbent erre a váratlan vallomásra s bevezette az embert az inspekciós szobába. Ott először is a lelkére beszélt, kérdezte, nincs-e valami baja, nem akar-e talán mások elleni boszúból koholt vallomást tenni és elég nyugodt-e arra, hogy most valljon?! Az ember azonban nyugodt volt és határozottan kinyilatkozta, hogy vallani akar, mert a bünt nem viselheti tovább a lelkében. Erre mindenekelőtt elmondta, hogy a neve Celder János, bányász, lakik a Bányatelepen; dobsinai születésű és illetőségű, 36 éves, nős, egy gyermek atyja, evang. református vallású. A felesége született Korbéli Erzsébet s ezt vádolja nem szörnyűbb bűnnel, mint azzal, hogy az asszony megmérgezte az első urát, hogy ő hozzá mehessen férjhez. Celder János ezelőtt négy-öt évvel ismerkedett meg az asszonnyal, kinek akkor a férje Schimnautz József volt, a ki kint Bányatelepen

a „Karolina“ dűlőben levő vadászlakban lakott s ott kocsmázzal birt. Az asszonynak férjétől négy gyermeke volt, Ferenc, József, Máté és Etel nevtűk és még sem tudta megállni, hogy rá ne vesse a szemét a hozzájuk ebédre járó Celderre. Lassankint szerelmi viszony fejlődött ki köztük s egyetlen akadály csak a férj volt, hogy teljesen egymáséi lehessenek. Az asszony olyannyira erős volt bűnös szerelmében, hogy elhatározta, miszerint elteszi férjét láb alól. De hogyan? Ez volt még a kérdés. És az asszony — előrelátó ravasszággal — eszelte ki a gyilkos tervet. Hogy a férj hirtelen halála fel ne tűnjék, elhatározta, hogy lassu méreggel öli meg. Valami Anka néni nevű bosnyák asszonytól kerített mérget és azt naponként — négy héten keresztül — belekeverte az ura reggeli kávéjába. Az ember beteges kezdett lenni és négy hét múlva meg is halt. Halála nem tűnt fel senkinek, eltemették s a szerelmesek ekkor akadály nélkül élhettek szerelmüknek. Azonban még most is óvatosak voltak s az asszony csak két év múlva kelt egybe szeretőjével, kitől ma már egy másfél éves kis lánykaja is van, a kit Celder Mária-nak hívnak.

Ennyit vallott az önkényt jelentkező bűntárs, határozott, megfontolt szóval és a nyomban felvett jegyzőkönyvet alá is írta, azzal, hogy kéri maga ellen is a vizsgálat megindítását. A megdöbbentő vallomást tett embert — természetesen — azonnal tartóztatták s feleségét még az éjszaka folyamán behozták rendőrökkel Bányatelepről és vallatás alá vették. Az asszony azonban mindent tagad és urának vádját képtelenségnek mondja. Ő is tartóztatva maradt, s a rendőrség a legszelebb alapon indította meg a vizsgálatot, hogy a vallomás által felfedezett bűntettre a kellő bizonyosságot adó világosságot derítse. Ennyiben áll most a rejtelmes ügy, mely hogy mire fejlődik, azt a vizsgálat további eredménye fogja megmutatni.

— **(A szinügyi bizottság ülése.)** Ma délután ülésezett a városház közgyűlési termében a szinügyi bizottság s elfogadta a kiküldött albizottság által kidolgozott szabályrendelet-tervezetet, mely megállapítja a törvényhatósági közgyűlés jogkörét (többi közt a szinigazgató szerződtetésének jogát), továbbá a tanács adminisztráció hatáskörét szinügyekben, végül a szinügyi bizottság működési terét, a melyhez tartozik a művészeti kérdésekben való intézkedés s a helyáraknak az igazgatóval egyetértésben való megállapítása. A heti műsornak egybeállítására s rendkívüli helyárak engedélyezése, mint-hogy az előbbi hetenkinti üléseket, ez utóbbi pedig gyors intézkedéseket igényel, egy albizottság feladatát fogja képezni, melyet a szinügyi bizottság saját kebeléből választ. — Második tárgya az ülésnek volt a kiküldött albizottság javaslata a színházlátogatás éienkítése tárgyában. Az albizottság javasolja, hogy indítson a szinbizottság társadalmi akciót a közönség érdeklődésének felkeltésére, hogy az egyesületeket hívja fel tömegesebb bérletek eszközzésére tagjaik számára, hogy nevezetesebb és kedveltebb

művészi erők vendégszerepeltetésével élén kitse az igazgató az évadot, továbbá, hogy az igazgató ne legyen kénytelen nyaranta társulatát szélnek eresztetni s azt minden évad előtt újra szervezni. gondoskodni kellene jó nyári állomásról, mire nézve a bizottság már érintkezésbe is tette magát Szombathely város hatóságával, végül hogy a bizottság irjon fel a belügyminiszterhez a társulat számára legalább 3000 frtnyi államszegély engedélyezése iránt. Hosszas vita fejlődött ki ezek fölött a javaslatok fölött, de egyetértő véleményre a felezőállók a közönség részéről tapasztalható közöny okaira s így az alkalmazandó orvosszerekre nézve még sem tudtak jutni. Szilasi Zsigmond dr. azt véli, hogy a társadalmi támogatást erőszakolni nem lehet, mert a közönség olyan előadásokat nem látogat, a melyek az igényeit ki nem elégítik; legyenek jobb előadások, meglesznek a telt házak is minden erőltetés nélkül. Ráth Mátyás kijelenti, hogy a mostani szintársulat olyan jó, a milyen már régen nem volt nálunk, hanem nagyon sok a kaszinó, nőegyletek és más társaságok, a melyek az általuk rendezett sok mulatságokkal elvonják a publikumot a színháztól; Sieberth Nándor a pénztelenséget okozza és olcsó havi bérletek nyitását javasolja az igazgatónak. Végül a bizottság mégis elfogadta az albizottság által javasolt módokat, melyek hogy sikerre vezessenek, teljes szívünkkel kívánjuk, de nem igen bizunk benne.

— (Rablógyilkos Szegzárdon.)

Az a hír terjedt el Szegzárdon, hogy Hrabál, alias Zachrabál Ferenc, a Budapesten kirabolt Koch Józsefné gyilkosa, a városban tartózkodik, majd meg azt beszélték, hogy a rablógyilkost el is fogta már a csendőrség Zomba tolnamegyei községben. A szenzációs hír onnan származott, hogy tényleg a szegzárdi csendőrség sürgönyileg felhívott Brukbacher István zombai asztalossegéd letartóztatására, a kit be is hoztak Szegzárdra és a déli vonattal Budapestre szállították erős fedezet mellett. A letartóztatott asztalossegéd néhány nappal előbb jött meg Budapestre elegánsan volt öltözködve. A fiatal embernek mint mondá, sejtelve sincs arról, hogy a budapesti rendőrség miért tartóztatta le sürgönyileg. Hogy Brukbacher István elfogatása összeköttetésben van-e a dob utcai rablógyilkossággal, az még titok, mert a sürgöny ezt nem árulta el, a mennyiben csak az volt benne, hogy Brukbacher elfogandó és Budapestre kísérendő, a mi meg is történt.

— (Lopott ludak.) Papp József, abaligeti lakostól a napokban éppen kerekszám egy tucat ludat loptak el. A szentlőrinci csendőrség a nyomozást megindítván, az ellopott ludak közül kettőt Bakó Teréz, bakonyai lakosnál talált meg, a ki azt vallotta, hogy a két ludat még másik kilenc darabbal együtt egy ismeretlen egyéntől vette. Most ezt az ismeretlen egyént keresik, a ki a lopást elkövette, de még eddig nem akadtak rá.

— (Fél a haláltól.) Tegnap este a Majláth-téren egy napszámos asszony nagy jajgatás között, tántorogva igyekezett befelé egy pálinkamérésbe, folytonosan kiabálva:

— Jajj, meghalok! Mindjárt meghalok!

Egyszerre aztán a tér közepén összeesett és eszméletlenül maradt a földön. Az esetről a sarkon posztoló rendőr tett jelentést a rendőrségnél, honnan hordágygyal azonnal a helyszínére siettek és az alélt asszonyt be szállították a kórházba. Ott az orvosok megvizsgálván, konstatálták rajta a — nagyfokú részegséget. Az asszony valahol többet szedhetett be a kelleténél a jóból s a pálinka elállta egész testét s ez önthette bele a haláltól való félelmet. Reggelre aztán feleszmélt és most már semmi baja sincs.

— (Állatjárványok.) Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatások szerint az állatjárványok állása a következő: ragadós száj- és körömfájás 8 községben 110 udvarban, rübkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 2 községben 8 udvarban és sertésvész 22 községben uralkodik. Somogyvármegyében ragadós száj- és körömfájás 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 21 községben konstatáltatott. Tolnamegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, takonykór és bőrféreg 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfájás 12 községben 84 udvarban, sertésorbánc 5 községben 34 udvarban, végül sertésvész 16 községben uralkodik.

póstára adnom — olvasta tovább — de mindenesetre megírom. Valami csodában reménykedem. Még ha azok kezébe kerülne is levelem, a kik fogva tartanak, ők sem olvashatnak ki belőle mást, keserű, de szinigazságot. Talán megkönyörülnek rajtam, ha látják, milyen boldogtalan vagyok.“

„Pénteken, körülbelül délután két óra volt, az asszonyom Iréne grófnőhöz küldött a megrendelt kalappal. Utközben egy jómodoru fiatal emberrel találkoztam, aki azt az ajánlatot tette, hogy elkísér a házba, mert valami bajom történnék.“ (Néhány sorral előbb nagy kitérésekkel leírta Auguste levelében a Morgueban lejátszódott ijesztő jelenetet, mikor a kiállított fejben Iréne grófnőre vélt ráismerni.) „Bár fogadtam volna el a védelmét, ő bizonyára meg is oltalmazott volna. Megmondta a nevét s én is az enyimet. Ugy beszéltük meg, hogy vasárnap délután meglátogat s bemutatom nagyapónak. A fiatal ember festő; Jean Dangelasnak hívják.“

— Nos? — kérdezte a fiatal ember — hazudtam?

Az öreg annyira meg volt hatva, hogy nem tudott felelni, csak némán megszorította Dangelas kezét.

„Tehát magam mentem be a házba; egy szolgálócásajtott be, aki elve te tőlem a dobozt, amelyben a kalap volt. Azt mondta, hogy mindjárt jön az urnője s egy gázzal világított terembe vezetett.“

„Várakoztam, sokáig várakoztam, tovább egy óra hosszanál. Egészen egyedül voltam a félelmetes csöndességben. A szoba, ahol várakoztam, a földszinten volt az ablaka a kertre nyílt. Félni kezdtem; megsejtetem, hogy a szerencsétlenség leselkedik rám. Nem csa-

Felmentek a lakosztályba. A cselétség eltűnt. A gróf dolgozószobájában az íróasztalfiókok üresen álltak; a kassza is. A kulcs még a vasajtóban volt. A leány szobájában minden érintetlenül maradt, ahogy reggel látta Grisaille, mikor a vizsgálóbíróhoz kísérte őket.

Grisaille hangosan mérgeledött.

— Ha rám hallgat a vizsgálóbíró, akkor most nem volna türes a fészek. Egyszerűen le kellett volna csukatni a gróft a leánynyal együtt.

VIII.

Mikor az öreg Cordouan a lakására visszatért, a házmester sáros boritéku levéllel várta.

— Istenem, az ő írása!

— Kié? — kérdezte Dangelas, aki eikísérte.

— Mi köze van hozzá? — dörmögte vissza.

— Vallja be, hogy az unokájától való ez a levél? Különben nem volna ennyire izgatott.

— És ha úgy volna?

— Akkor ez a mellett bizonyítana, hogy még életben van és ő is megmondhatja, hogy nincs oka reám

— **(Tolvaj asszony.)** Mikaszik Jánosné, Pados Klára, pusztakovácsi születésű, 30 éves asszony, kinek négy gyermeke van, egy kis lopási históriába keveredett. Az ura Babócsán a község tehenese, ő maga azonban nem tudott különbséget tenni az enyém és tied között s e miatt aztán bajba keveredett. Hogy a büntetést kikerülje, megszökött lakóhelyéről s mindez ideig nem tudtak nyomára akadni. Most a kaposvári királyi törvényszék körözteti a tolvaj asszonyt, a kit ha megtalálnak, az ügyészség gondjaira fogják bízni.

Farsangi naptár.

Január 23. Pécsi munkás-képző-egylet bálja a Scholtz-féle sörszarnokban.

Január 24. Pécsváradi iparos olvasókör bálja.

Január 28-án Vendéglősök bálja a Vigadóban — Helyőrségi tiszti estély a Nemzeti Kaszinóban.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárдай Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyező-egylet bálja a Scholtz-féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban. — Kaposvári jótékony nőegylet bálja.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Cahicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjuság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Törvényszék.

§ **Fiatal tolvaj.** Biró József, egy alig tízennégyesztendős püspökbogádi gyerek, tavaly egy szép őszi napon vakmerő gondolatra határozta el magát. Tudván, hogy Bernát Jánoséknál nincs otthon senki, bemászott az udvarukba, létrán felment a padlásra, onnan lehatolt a konyhába s a konyhából a szobába menvén, egy nyitott ládából körülbelül nyolc forintot ellopott. A lopás elkövetése után az ablakon keresztül menekült el. A lopott pénzből vett egy zsebórát, a többit azonban, mire a csendőrök tettét felfedezték, már elköltötte. A fiatal tolvaj a csendőrök előtt is beismerte tettét s ugyanezt tette a pécsi kir. törvényszék előtt a végtárgyaláson is. A törvényszék 14 napi fogházra, melyet magánelzárásban tölt ki, ítélte a fiatal tolvajt, a ki az ítéletben megnyugodván s azt a közvádó is tudomásul vevén, át is adotta a királyi ügyészségnek büntetése kiállása végett.

§ **Elnapolt tárgyalás.** Kláics Márkó és társai, egy kocsmai verekedésből kifolyólag, súlyos testisértéssel vádolva álltak a kir. törvényszék előtt. Mivel azonban a vizsgálat egyes adatai és a tanuvallomások is hiányosak voltak, — a pótlások beszerzéséig a végtárgyalást a törvényszék einapolta.

§ **Egy bicikli-kirándulás vége.** Kallenberg Adolf, Zsolnay-gyári festőmunkás a múlt évi október 26-án biciklin kirándult Mánfára. Este volt, mikor hazajött s biciklijét a széles-utcán a Gebauer-féle vendéglőben hagyván, sorra látogatta Dollingert, a „Magyar Királyt“ t s végre a borivók alsóbb világában telepedett le. Innen reggel felé bement egy szatócsüzletbe, hogy sziverősítőt vegyen magához. Azonban, mert látták rajta, hogy gyengén áll a lábán, épen ezért csak egy decit adtak neki a sziverősítőből. Azt bekebelezvén, eltávozott, de az utcán találkozáva egy kollegájával, azzal visszatért és ismét kért pálinkát. Majd Wekerle-szivart akart venni, de a társa azt mondta neki:

— A te szép bajuszodra nem adnak ám szivart.

És nem is adtak, mert történetesen a Wekerle-szivarok — épen elfogytak s csak kocsis-kuba állt raktáron. E felett a hősrünk annyira dühbe jött, hogy öklével összetörte a boltban álló mérleget és előrántván pisztolyát, rászegelte a kollegájára, mondván:

— Ezt még megkeserüli valaki!

A megijedt boltos rendőrről küldött, de Kallenberg nem várta be s Kovács György rendőr már csak a Zsolnay utcában érte utól. Felszólította, hogy menjen vele a rendőrségre; ő azonban ellenszegült s a rendőrről támadt. Az egy embert hívott segítségül s megkötözte; de Kallenberg eközben is ellenállt s Kovácsot lágyékon rugta, de — szerencsére — nem sebesítette meg. Megkötözve

neheztelni. Olvassa el a levelet, kérem, olvassa előttem. Meg vagyok győződve, hogy igazolni fog engem.

— A pokolba! — zsörtölődött most a vén róka — fönn felejtettem az ókulárémat.

— Sajnálom, hogy nem kölcsönözhetem oda a magamét — mondta Dangelas vidáman. Őszintén sajnálom most, hogy se rövid, se messzelátó nem vagyok. Hanem ha úgy tetszik, szívesen felolvasom a levelet.

— Nézze meg előbb, hogy csakugyan nekem szól-e?

Valósággal. Világosan ez áll itt: „Pierre Cordouan urnak, az érdemkereszt tulajdonosának, Páris, Rue de Port Machon. 8. szám.“ Passyban adta postára ezt a levelet. Lásza, ezt is jó tudni.

— Olvassa hát — mondta valamennyire megenyhülve az öreg — de azután adja vissza az irást.

— Legyen nyugodt. Hanem itt bajosan olvashatnám fel tanuk nélkül. Menjünk át ide a szomszédos kávéházba.

— Nem bánom.

— Okosan tette a kis leány, hogy dupla bélyeget tett rá, mert ugyancsak sokat összeirt: négy árkuat.

— Olvassa már! — türelmetlenkedett Cordouan.

— Ni a kisasszony számlák hátára irt, melyekre Courtois asszony címe van nyomva.

— Ne fecsegjen, hanem olvassa!

— Ez amellet bizonyít, hogy olyan helyen van, ahol nem juthat más papiroshoz. Ez bizonyos. És ceruzával írta, tehát nem kaphatott se tollat, se tintát.

— De a cím.

— Tintával írott.

— Miért írta akkor a levelet írónnal?

— Azt hiszem, hogy a boritékot hamarabb írta már meg.

— „Hol vagyok?“ — ez volt a levél első mondata. „Nem tudom — olvasta Dangelas tovább, vissza nyerem-e még valaha szabadságomat. Három napja vagyok itt s nem tudom, mi sors vár reám. Talán megölnék s a mi a legjobban fáj, nagyapó nem is fogja tudni, hogy már nem vagyok az élők között. Azt hiszi majd, hogy hitványul elhagytam. Pedig Isten látja lelkeket, ő lesz az utolsó gondolatom is.“

— Ez áll a levélben? — kérdezte fuldokolva az öreg s kerges tenyerével a szeméit törölte.

— Csak azt olvasom, ami írva van. Hihetőleg ezentúl már nem tesz szemrehányást a kicsikének, hogy elszőkött valakivel, magára hagyva ősz nagyapját a végső napjaira. De lássuk csak, mit mond tovább.

„Hogy megtudja, mi történt velem, mióta nem látott, megírok mindent hűségesen. Adja isten, hogy a levelem a kezébe jusson.“

— És isten megengedte, hogy a kezébe kerüljön — jegyezte meg Dangelas kenetteljes hangon, akinek éppen nem volt erénye az istenfélelem.

— Olvassa! olvassa! — sürgette Cordouan, akit már haragossá tett, hogy a fiatal ember minden mondat után közbekottyantotta a saját véleményét is.

— Azonnal kérem ássan, parancsra — ingerkedett vele Dangelas, olyan hangon ejtve ki ezeket a szavakat, mint egy pincér, aki a türelmetlen vendégeket biztatja.

„Nem tudom még, hogy sikerül majd ezt a levelet

kisérték be a rendőrségre s így végződött a festő bicikli-kirándulása, melyből kifolyólag hatóság elleni erőszak miatt feljelentették a törvényszéknél. A királyi törvényszék előtt megtartott végtárgyaláson a vádbeli cselekmény beigazolást nyervén, tekintetbe véve nagyfokú részegségét, a vádlott kétnapi fogházra ítéltetett. Mely ítéletben megnyugodván a büntetés leülését nyomban meg is kezdte.

§ **Bányaszerencsétlenség.** Még a múlt év őszén történt a vasasi bányában egy szerencsétlenség, mely Poszeda Jakab és Molnár László vigyázatlansága folytán állott be s melynek áldozatai, ifj. Papp László és Varga József, jó sokáig nyomták az ágyat a szenvedett sérülések miatt. Poszeda és Molnár ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt most tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást s az előbbit hat, az utóbbit négy hónapi börtönrre és 60 frt, illetve 40 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletet az elítéltek megfelelőbbézték.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 21-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A költségvetés részletes tárgyalását a kisebb tárcák budgetjével kezdték. Előadó Papp Géza. Meszlényi Lajos az udvartartás címénél a külön magyar udvartartást sürgeti s erre nézve határozati javaslatot nyújt be.

Molnár János, a néppárti apát, megszavazza az udvartartás tételét — ugyanond — hazafiságból és a király iránti hűségéből, mint a hatvanhetes kiegyezés folyományát. Védi a néppártot a panszlavizmus vádjá ellen.

Eötvös Károly előadja, hogy a külön magyar udvartartást az 1792 diki törvény biztosítja. A hatvanhetes kiegyezés ki mondja, hogy „magyar udvartartást az országgyűlés külön megszavazza, önállóságunk dokumentálására.“ Molnár János helytelenül hangsúlyozta, hogy a király iránti hűségéből megszavazza meg, mert mindenki lojális, de király iránti hűséget az alkotmányhoz való hűség nélkül hangoztatni nem lehet.

Molnár János személyi ügyben történt felszólalása után Bánffy Dezső miniszter elnök elfogadásra ajánlja a tételt.

Asbóth János, az országgyűlés tételénél, helyteleníti Bánffy parlamentáris rend szerét.

Közösügyi kiadások tételénél Endrey Gyula, Kossuth-párti és Várossy Gyula, Ugron-párti, ellenzik a tétel megszavazását.

Szabadságharc utáni időszak kormány közegeinek nyugdíjait Kubin Béla nem szavazza meg.

Brazay Kálmán, a nyugdíjak főtételénél felhossa, hogy életerős férfiakat nyugdíjaznak kortesszolgálatuk jutalmául.

Polónyi Géza követeli a pénzügy-minisztertől, hogy a nyugdíjat élvező képviselők névsorát terjeszse elő, mert ez össze férhetlenségű eset. Lukács László pénzügyminiszter válaszolja, hogy a névsort az állami számvéviszék előterjeszti majd jelentésében.

Ülés végén Sima Ferenc interpellál a csongrádi állapotokról. Asbóth János pedig a resicai bányászok sorsáról.

TÁVIRATOK.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután a miniszterelnökségi palotában minisztertanács volt.

— **Igazolt mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház első bíráló bizottsága Sréter Alfréd elnöke alatt Mattyasovszky Gyula, rózsahegy-i képviselő mandátumát igazolta.

— **Sztrájkoló bányászok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Aninára, hol az osztrak államvasutársaság bányatelepjének munkásai sztrájkoltak és megostromolták az igazgatóság épületét s közülök a csendőrség nyolc embert agyonlőtt, tizenkettőt pedig súlyosan megsebesített, ma egy század honvéd és egy zászlóalj közös baka érkezett. Az elégtelenség Oravicán és Resicán is terjed a bányászok között.

— **A külügyminiszter ki-tüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchovszky Agenor gróf, közös külügyminisztert, a szász király tegnap Drezdában magánkihallgatáson fogadta s neki a gyémánt koronás házirendjelet adományozta.

— **A honvédség szaporítása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A honvédszázadok létszámát 27 fővel felemelik és a kaszárnyákat kibővítik.

— **Nagy földrengés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Déli Albánia Delvino nevű tartományában — athéni hírek szerint — a községeket óriási földrengés romba döntötte. A halott számtalan.

— **Jön a fekete halál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az indiai pestis már veszélyeztetni kezdi Európa kikötőit is. Hamburgba tegnap „Pirnie“ nevű négyárbocos angol hajó érkezett Kalkuttából. Fedélzetén egy halott és hét gyanús beteg volt. Messinában egy Bombayból jövő hajó a lakosságot óriási rémületbe ejtette.

— **Közigazgatási bíróság hatáskörének kiterjesztése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt folytatta Ábele Rezső, miniszteri tanácsos, kormányzóhelyettes elnöke alatt, Dárday Sándor, Battyhány Tivadar gróf és több előkelő fiúmei jogász és kereskedőből álló ankét tanácskozásait a közigazgatási bíróság hatáskörének Fiumére leendő kiterjesztésére vonatkozólag.

— **Ki a gyilkos?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kőbányán ma elfogtak egy csavargót. Azt hiszik, ő követte el a dob-utcai rablógyilkosságot.

— **Öld meg az asszonyt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Turinban Racchia ezredes, kinek ma tárgyalták felesége ellen indított válóperét, a törvényelőtt revolvert rántva elő, feleségét agyonlőtte.

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

18824. szám.

polg. 1896.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy **selyei 85. sz. tjkvben II. 1155. hsz. alatt felvett**, s a volt urbéresek tulajdonát képező erdő (a Dobinai dülőben) illetve mint **szántóföld** tényleges felosztásának birói jóváhagyása tárgyában a feloszthatóság kérdésére nézve továbbá, hogy kik a jogosultak, valamelyiké nem mellőztetett-e? az előnyomozásnak a helyszínén leendő foganatosítása végett határnapul **1897. évi február hó 13. napjának d. e. 10 óráját Selye község házához** kitűzi, a mikorra a fent megjelölt közös legelőre jogosultakat oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkinti idézés, vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőteről gondoskodjanak.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszéknek mint urbéri bíróságnak 1897. évi január hó 8. napján tartott üléséből.

Sávell Kálmán
elnök.

Stiglbauer
jegyző.

MEGÉRRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAI ZS JÓ Z S E F

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.